

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτάσιου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρά.

Τῶν Μαρτύρων τρία.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο, ὃ γενναϊόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ θεόφρων Γερβάσιος, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὀπλίτας, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος. οἱ εὐκλεῶς ἐναθλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, ἱερῶς ἀριθμούμενοι, καὶ θεοῦμενοι, κατὰ μέθεξιν θεῖαν, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῆς κομισάμενοι.

Ὁ θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτιζεν, ὄν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτήσατο, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. Τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, ὡς ἀστέρας, ὡς φωστήρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατροὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία, ὅμοια

Ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθῆς τὴν διάνοιαν, φωτοφόρος γέγονας, Ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν, τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύματα, ἃ εἰργάσατο, θεϊκῆ δυναστεία, καὶ τὰ πάθη, ἃ ὑπέστη ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι, συνευφραίνεσθαι, ἢ γὰρ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἢ λύρα ἢ ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ἐστίασιν ἅπαντας, τὰ μελλίρρυτα, καὶ θεόφθεγκτα ταύτης τῶν ἀσμάτων, μελω δὴ ματα προθεῖσα, Κοσμᾶς ὁ θεῖος καὶ ἔνδοξος.

Σάλπιξ γέγονας Ὅσιε, κελαδῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ παθήματα, καὶ τὰ θαύματα, καὶ τῆς Πανάγνου τὴν κοίμησιν, καὶ πάντα εὐφραίνουσα, ἡδυφθόγοις σου Κοσμᾶ, καὶ εὐήχοις τοῖς ῥήμασι, διὸ πάντες σε, κατὰ χρέος τιμῶμεν ἀνυμνοῦντες, τὴν πανεὐφήμον καὶ θεῖαν, καὶ Ἱεράν σου μετὰστασιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Βυζαντίου

Τὰ θύματα τὰ λογικά, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον, καὶ Κέλσιον εὐφημήσωμεν, ὅτι πᾶσαν τυράννων μανίαν, σὺν τοῖς εἰδώλοις κατήγησαν. Διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε, ἀλλὰ προφθάσασα νύν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σᾶς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἢ τοσαύτη σου δέ, πτωχεία ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἢ Πανάμωμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, τὰ τῆς σαρκὸς τελείως, ἀπενέκρωσας πάθη, ψυχὴν δὲ ἀπαθεῖα, μάκαρ Κοσμᾶ, ἐναρέτοις ἐν πράξεσιν, εὐσεβοφρόνως ἐζώωσας καὶ ζωὴν, πρὸς ἀγήρω μεταβέβηκας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τοῖς θεοφθόγγοις σου λόγοις, τὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, ἐναρμονίως Μάκαρ, ἐορτὰς συνεγράψω, εὐρύθμοις μελωδίαις, καὶ τῆς σεπτῆς, καὶ πανάγνου θεόπαιδος, ὡς ἐτησίως γεραίρωνται παρ' ἡμῶν, καὶ κοσμῶνται σοῦ τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ὡς παριστάμενος Μάκαρ, τῷ οὐρανίῳ φωτί, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμνοῦντας, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, καὶ θεῖαν Ἐορτὴν σου φαίδρυνον σαῖς, φωτοβόλοις πρεσβείαις Κοσμᾶ, καὶ τὴν τῶν θλίψεων νύκτα, καὶ τῶν παθῶν, τὴν ὁμίχλην διασκέδασον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Δαυϊτικοῖς ἄσμασι, τὸν πνευματικὸν ἀσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ἀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦθη τὰ μακρὰν ποιούντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόρρωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν μὲ κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον Αὐτόμελον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαιε κρᾶζουσα, Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας Ὁδηγέ, εὐσεβίας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγιγνώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐφεξῆς δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Πιστῶς ἐναθλήσαντες, καὶ τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τῆς νίκης τὸν στέφανον, συνανεδήσασθε, θεῖοι Μάρτυρες, τὴν θεῖαν ὑμῶν μνήμην, ὅθεν ἐορτάζομεν, ἐπαγαλλόμενοι.

Ἰστίῳ περούμενοι, Πνεύματος θεϊοῦτό πέλαγος, ἀβρόχως διήλθετε, Μάρτυρες ἐνδοξοί, τῶν κολάσεων, καὶ νῦν πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος, κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετὰ Ἰσώματος, βασάνους πολυπλόκου, καὶ θάνατον ἄδικον, καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην χωρήσασαν, τὸν προαιώνιον Κύριον, ἐν μήτρα πανάμωμον, Κόρην ὑμνήσωμεν, ὅτι γέγονεν, οὐρανῶν πλατυτέρα. Θεὸν σωματώσασα, δι' ἀγαθότητα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Ὡς θεῖος, ὡς φωτοφόρος Ὅσιε, πᾶσιν ἐξέλαμψας, φωταγωγίαις Μάκαρ τῶν λαμπρῶν, καὶ πανσόων ρημάτων σου, ὑφ' ὧν καταφωτίζεσθαι, πάντας εὐχαίς σου Κοσμᾶ αἴτησαι.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτὰ, καὶ σωτήρια δόγματα, καὶ τὰς ψυχὰς εὐφραίνουσα, τῶν ὀρθοδόξων Παναοίδιμε.

Οὐδόλως, τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὑπνον μακάριε, ἕως οὗ ὄντως ἔφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, παρ, οὗ τὴν χάριν εἴληφας, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ νοήσεως.

Θεοτοκίον

Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας, αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεόν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ὡς βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Στερρῶς ἀντετάξω τῷ διώκτη, Ναζάριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, προστάττοντι κιβδήλοις σε, θύειν θεοῖς πανόλβιε, τῷ ὡς ἀρνίον θύεσθαι, ἐτοίμως ἔχοντι Ἐνδοξε.

Αἰνέσεως πάντες συμφωνία, ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγενημένους ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Νόμου προετυπου ἡ σκηνὴ σε, γενήσεσθαι μέλλουσαν Ἀγνή, Θεοῦ ἁγίον σκηνῶμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἀγιασμὸν δωρούμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Τοῦ Ὁσίου

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἐπ' ὧμων ἄρας Σοφέ, τὸν τοῦ Κυρίου σου σταυρὸν ἔκραζες. Κόσμῳ καγὼ ἐσταύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Ὡς χεῖμαρρος τῆς τρυφῆς, πᾶσι προχέεις τὰ σεπτὰνάματα, ἄρδων ἀεὶ Ὅσιε, φρένας καὶ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ἡ χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκίασα ἐν σοὶ Πάνσοφε, ἄλλον ἡμῖν ἔδειξε, θεῖον Χρυσορροάν τοῖς φθέγμασι.

Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβουμεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τεσσάρων Ἱερῶν, ἀθλησάντων Μαρτύρων, τὴν θείαν καὶ σεπτὴν, ἐορτάζομεν μνήμην, τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἐκάστην ὡςνάματα, ἄπερ βρύουσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων, ἀποπαύοντες, τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἠλύρα τῆς σεπτῆς, καὶ Ἁγίας Τριάδος, Κοσμάς ὁ ἱερός, μελωδῶν ἰδοῦ ἦκε, τὸ μέλος τὸ Τρισάγιον. Σὺν αὐτῷ οὖν βοήσωμεν. Ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα τὸν κοσμον, σοῦ εἰρήνευσον, καὶ τὸν Σατὰν ὑπὸ πόδας, ἡμῶν ταχὺ συντριψον.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Φωτὶ σου ἀγαθὴ, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου, καταύγασον Ἀγνή, καὶ τὴν πόρωσιν λύσον, καὶ δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα, ὅπως ἄφεςιν, τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὖρω Πάναγνε, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσεέστου, ῥυσθῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

ὁ ῥώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα. Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄφατος, οἰκονομία Ἰσού αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ δ' Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἵπερ ἔννοιαν ὁ πόθος, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε λογισμὸν τὰ παλαιήματα, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνες καὶ τὰ ἔπαθλα, ἃ παρέσχες, νομίμως αὐτοῖς ἐναθλήσασι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, αἰκιζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὀπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο, ἓνα Θεὸν ἐν σταδίῳ ὠμολόγησαν, καὶ πολύθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν.

Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, Κελσίου τε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Ἄγγελοι τὴν πάλιν ἐθαύμασαν, πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλεκόμενοι, κατηδάφισαν τοῦτον εἰς γῆν ἀνδρικώτατα.

Ὡς γενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ Ὀπλῖται, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκκληρώσασθε, καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀεὶ ἐπαγάλλεσθε.

Θεοτοκίον

Μὴ κενώσας τοὺς πατρώους, ὁ ὑπέρθεος ἄχραντε, Θεοτόκε κόλπους, κόλποις σου ἀχράντοις καθέζεται, θείαν καθέδραν τοῖς πάσιν ἀγαθότητι, ἐτοιμάζων καὶ δόξαν, ἀεὶ διαμένουσαν.

Τοῦ Ὁσίου Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Ὁ ξυγράφου ὡς κάλαμος σοῦ ἡ γλῶσσα, παναληθῶς γεγένηται, ἄριστα Παμμάκαρ, γράψασα ὡς ἐν πίνακι, Χριστοῦ τὰ σεβάσματα, καὶ σωτηριώδη παθήματα.

Ἄνυψούμενος ὡς φοῖνιξ ταῖς θεωρίαις, τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον, δένδρον καθωράθης, γλυκασμὸν σωτήριον, παρέχων τοῖς μέλπουσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵψηγορία τῶν λόγων σου θεοφάντορ, τὰς τῆς Πανάγνου ὕμνησας, καὶ πάντων Ἁγίων ἐορτὰς λαμπρότατα, κραυγάζων γηθόμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὁ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφήν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβῶν τὸ ἡμέτερον.

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Αἰκίαις τὸ σῶμά σου, Ναζάριε ὠμίλησε, στρέβλαις καὶ βασάνοις πολυπλόκοις, μύρον εὐῶδες, ὅθεν πηγάζει ἡμῖν, κατευωδιάζον τὰς ψυχάς, πίστει ἀδιστάκτω σε, τῶν τιμώντων Πανεύφημε.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, κατέσβεσας τοὺς ἄνθρακας, τῆς πολυθειᾶς Ἀθλοφόρε, ὕλην παθημάτων χαλεπῶν, φλέγεις θεία χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ναζάριε.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὀσμὴν ἐνθένου γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμῶνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἔγκαρπα, τοὺς περικαλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὑμνεῖσθω Ναζάριος, μεγαλυνέσθω Κέλσιος, ἅμα Προτάσιῳ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Γερβάσιος, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, στῦλοι καὶ θεμέλιοι, ἀρραγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον

Ῥομφαία τὸ πρότερον, ἢ τὴν Ἐδεμ φυλάττουσα, νῶτα τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ παρέχει, σημειουμένους τιμίῳ αἵματι, πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεΐλαντος.

Τοῦ Ὁσίου

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Σὺ ὥσπερ παμφαῆς, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, βολίσι τῶν ῥημάτων σου.

Σὺ ὥσπερ ἀριστεύς, τὴ σφενδόνη χρησάμενος, τῶν λόγων σου θεομάκαρ, τὰ τῶν αἰρετιζόντων, κατέβαλες φρυάγματα.

Τις ὄντως ἐξειπεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, ἀγώνάς τε καὶ ἰδρώτας, ἐκουσίως οὓς ἔτλης, σαρκὸς ἔξω γενόμενος;

Θεοτοκίον

Νοὺς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἐρμηνεῦσαι, καίπαράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην

Αἰ σαὶ πορεῖαι ἐν ὕδασι, ἐγένοντο παμμάκαρ Ναζάριε, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι, οὗ τῆ δυναμει πάντας ἐχθροὺς κατήσχυνας.

Σωμάτων πάθη ἀνίατα, τὴ θεία ἐθεράπευσας χάριτι, Μάρτυς Ναζάριε, μύρον εὐῶδες πηγάζεις δέ, τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ σου προσπελάζουσι.

Σοφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος, ὁ μέγας τε σὺν τούτῳ Γερβάσιος, πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δυναστεῖαν πατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον

Τοὺς νόμους Κόρη ἐκαίνισας, τῆς φύσεως Παρθένε κυήσασα, Θεὸν ἀθάνατον, σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ἵνα θνητοὺς θεώσῃ δι' ἀγαθότητα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐβόησε προτυπῶν

Σὺ τὸν Ἄβελ, παρεξήλωσας φέρων τὰς ἀπαρχάς, τῶν σῶν λόγων, ὡς θρεμμάτων θυσίας Κοσμᾶ προφανῶς, προτιθεῖς εἰς βρῶσιν, τῶν ἀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα.

Μαρτυρία, συνειδήσεως ἔτλης τὸν βίον σου, θυσιάζων, Ἰσαὰκ ὧς πὲρ ἄλλον τὸ πρόθυμον, Ἀβραὰμ ἐνθέως ἀληθῶς μιμησάμενος Πάνσοφε.

Ἀναβάσεις, ψυχοσώστους ὑπέθου ὡς κλίμακα, Πατριάρχης, ἦν ἑώρα τὸ πάλαι Κοσμᾶ τηλαυγῶς, ἀνεγκύων πάντας, ἠδουφθόγοις βαθμίσι σου εὐθετα.

Θεοτοκίον

Μη ἐλλίπης, ἰλεοῦσθαι Παρθένε τῶν δούλων σου, τὸν Υἱόν σου, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφειν παισμάτων ἡμῶν, τῶν ὀρθὰ φρονούντων, Θεοτόκον σε Κόρη Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορός, Ἀγγελικὸς

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοί, εὐφημίαις ἀσμάτων, Ναζάριον Προτάσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον, οὗτοι ἠθλησαν μέχρι τομῆς καὶ θανάτου, οὗτοι στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, τὰ παλαίσματα, καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες, ὕμνοις ἐγκωμίων καὶ φδαῖς εὐφημήσωμεν τὴν τετράριθμον φάλαγγα, τὸν σοφὸν Προτάσιον, σὺν τούτῳ Γερβάσιον, καὶ τὸν θεῖον Ναζάριον, ἅμα Κελσίῳ τῷ θεηγόρῳ καὶ νέῳ πεφηνότι. ὅτι πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων ἀπετέφρωσαν μανίαν, καθομολογοῦντες τὸν Χριστόν, Θεὸν μέγαν, πρὸ αἰῶνων βασιλεύοντα σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, νῦν δὲ μετὰ θάνατον, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Στίχοι

- Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
- Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.
- Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτη γε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαΐουμὰ τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Στίχοι

- Ἀπῆλθε Κοσμάς ἔνθα πᾶσα τερπνότης,
- Μέλη λιπῶν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στίχοι

- Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὴν ξίφος,
- Καντεῦθεν ὄφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀύσελάμου.

Στίχοι

- Τὸ πῦρ ὑπελθῶν ἐνθέῳ ζήλῳ Πέτρος,
- Τὸ τῆς πλάνης πῦρ σβεννύει τῆς δυσθέου.

Ὁ ἅγιος Εὐθύμιος ὁ νέος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀγωνισάμενος, τελειοῦται.

Οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα Μάρτυρες οἱ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης ξίφει τελειοῦνται.

Μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς νέας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ἐπὶ πέτραν, θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις, Ἐνδοξοῖ, τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐχθρῶν μηχανήμασιν,

οὐ παρετράπητε, ἀναμέλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλε, καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο Μεγαλομάρτυρες, ἀναμέλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦγιασατε, προθύμως διερχόμενοι, πόλεις Μακάριοι, ὁμολογούντες Χριστόν, τυράννων ἐνώπιον, καὶ πᾶσαν ἴασιν, παρεχόμενοι, τοῖς δεομένοις χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον

Φωτεινότατον, παλάτιον εὐράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σου, ταύτην κατώκησεν, υἱοὺς ἐργαζόμενος, φωτὸς Πανάμωμε, τοὺς κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνελθῶν, Πάτερ ἀρετῶν ἐκομίσω, νόμον Θεοῦ καὶ ὡς Μωσῆς, πλανηθέντας ἐφείλκυσα εὐθετα, μελῶ δῶν Ἀξιάγαστε. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Λύμην αἰρέσεως δεινὴν, ἔστησας φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν δογμάτων μελωδῶν, ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πηγὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεικται γλῶσσα, φλογιζομέναις ἐκ παθῶν, ταῖς ψυχαῖς, αἱ πιοῦσαι κραυγάζουσιν. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ὡς κιβωτὸν σὲ καὶ σκηνήν, κλίνην τε τοῦ Λόγου ὑμνοῦμεν, κῆπον ἀνθοῦντα τὸν Χριστόν, τὴν τερπνὴν εὐωδίαν, ᾧ ψάλλομεν. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ ἡ'

Παίδας εὐαγείς

Ὁρθρίζοντες πρὸς τὸν ἐκ Παρθένου, ἐκλάμπαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι, φῶς ἐχηματίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε, Τόν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη σου ἡ πάλαι τοὺς ἀγῶνας, κηρύττει Ναζάριε πολυάθλε, ἡ Κωνσταντινούπολις, ἄδει τὰ τεράστια, τὸ Ἱερόν σου λείψανον, πίστει κατέχουσα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεῖος Ναζάριος πηγάζων, τὰ μύρα τῆς χάριτος προτρέπεται, πάντας τοὺς προστρέχοντας, πίστει ἀπαρύσασθαι, εἰς φωτισμόν, καὶ κάθαρσιν, ἀνακραυγάζοντας. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦμᾶς τοὺς γενναίους, Ἀθλοφόρους, Ναζάριον, Κέλσιον, Προτάσιον, αὐθὶς τὸν Γερβάσιον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυνατωτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐνωθεὶς σοὶ κατ' οὐσίαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος, ὅλον μὲ ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνεκαίνισε, παλαιωθέντα Πάναγνε, ταῖς παραβάσεσι, διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Καθαρθεὶς τὴν ψυχὴν παναοίδιμε, ἀνεδείχθης δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κατεφώτισας πάντας, μέλπειν ἀξίως. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐπαίνοις σὲ στέφειν μὴ σθένοντες, πρὸ τοὺς σοὺς ἀποβλέποντες. Ὅσιε, χάριν αἰτοῦμεν ἄνωθεν, δωρηθῆναι ποθοῦσι νῦν ἐξυμνησαι, τὴν σὴν εὐσημον μνήμην Μακάριε.

Νὺν αὐλίζη τοῖς ἄνω γηθόμενος, σὺν χοροῖς τῶν Ἁγίων πανόλβιε, ὧν τοὺς λαμπροὺς ἀγώνάς τε, καὶ τοὺς ἄθλους ἀνύμνεις, πόθω κραυγάζων. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων μοι δώρησαι, καὶ κακῶν ἀποχὴν Παναμώμητε, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε Παρθένε εὐλογημένη, τῶν πιστῶν ἢ βεβαία ἀντίληψις.

Ὁ Εἰρμός

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον».

Τῶν Μαρτύρων Ὡδὴ θ'

Εὖα μὲν

Ἰσχυῖ νευρούμενοι Χριστοῦ τοῦ λύσαντος, τὴν κακίαν τοῦ ἀλάστορος, κλίναντες τούτῳ τὸν αὐχένα, τὸ τέλος διὰ ξίφους ἐδέξασθε, λυθέντες τῆς σαρκὸς Μεγαλώνυμοι, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὡραῖοι ἐν στίγμασι σαρκὸς γεγόνατε, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοιώθητε, νὺν δὲ παρίστασθε, τῇ πάντων γηθόμενοι ἀεὶ ὠραιότητι, μεθέξεσι σαφῶς καλλυνόμενοι, ὠραιόταταις Πανσεβάσμοι.

Σημείοις καὶ τέρασιν ὑμᾶς ἐκόσμησε, καὶ πρὸ τέλους παναοίδιμοι, καὶ μετὰ τέλος ὁ Δεσπότης, Ναζάριε, Προτάσιε, Κέλσιε, Γερβάσιε ἀήττητοι Μάρτυρες. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ἦγίασται πόθω τὴν ὑμῶν ἢ σύμπασα, ἐκτελοῦσα μνήμην σήμερον, χαίρουσι Μάρτυρες καὶ πάντες, Προφήται σὺν ὑμῖν ἐορτάζουσι, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, τὸν εὐεργέτην Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον

Φωνὴν σοὶ τοῦ θεοῦ Γαβριὴλ προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη πάναγνε. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη, Μαρτύρων, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων τῶν Πιστῶν τὸ διάσωμα, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου Ὁ αὐτὸς

Ἴδου νὺν ἐπέλαμψεν ἡμῖν εὐφρόσυνος, θεία μνήμη καὶ πανάγαθος, πάντας εὐφραίνουσα ἀξίως, Κοσμᾶ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ θεόφρονος, τοῦ θεοῦ μελωδοῦ καὶ τρισμάκαρος, ἦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Χάριν ἱαμάτων εἰληφῶς πανόλβιε, ἐν μεθέξει θεοῦ Πνεύματος, λύσον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἀποδίωξον, πρὸς τρίβους εὐθυπορεῖν μὲ εὐόδωσον, τὰς οὐρανίους Ἀξιάγαστε.

Νόμοις καθεπόμενοι τοῖς σοῖς Μακάριε, ἐξυμνήσαι προεθέμεθα, σὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημίαν, βεβαίας ἀντιδόσεις ἐλπίζοντες, λαμβάνειν παρὰ σοῦ ἀξιύμνητε, τὸν στεφοδότην ἰκετεύοντος.

Θεοτοκίον

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου, λύσον τὸ βᾶρος Παναγία, τῶν ἐπιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἢ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ὁ Εἰρμός

«Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο. Ἴσου δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ της κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σέ

Τὴν τετρακτὸν χορείαν τῶν Ἀθλοφόρων, Ναζάριον Γερβάσιον σὺν Κελσίῳ, ὕμνοις ἐγκωμίων καταστέψωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον, ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξίλειοῦνται τὸ θεῖον.

Ἄτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἵμνωδιῶν ἐν κάλλεσι, τῆς ἡδίστης σου γλώττης, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, τὴν Ἀγνὴν καὶ Παρθένον, ἀνύμνησας Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, μεθ' ἧς Κοσμᾶ θεόληπτε, παρεστῶς τῇ Τριάδι, σοῦ μιμητὴν, κατὰ νοῦν καὶ πρᾶξιν καὶ θεορίαν, καμὲ γενέσθαι πρέσβευε, Ἰερώτατε Πάτερ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ὁ παμφαέστατος λυχνος, καὶ τηλαυγέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμεων, τοῦ Πνεύματος λογίων πάσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ὁ μουσουργέτης ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδῶν ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ἀσμάτων, ἀλλὸς τῆς Ἐκκλησίας ἄδει τερπνῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν θεοπνεύστοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τὴν Τριάδα τὴν ὑπέρθεν.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Σὺν ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις, ὡς παριστάμενος, τῷ τῶν ἀπάντων Κτίστη, καὶ Θεῷ θεῖε Πάτερ, Κοσμᾷ τῶν ἐκτελούντων μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδρὰν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Δαυϊτικοὺς ἄσμασι, τὸν πνευματικὸν ἄσματογράφον εὐφημήσωμεν λέγοντες. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλώσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ἀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκομεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦθη τὰ μακρὰν ποιούντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόρρωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν μὲ κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιόν, καὶ δράκοντα τὸν πονηρόν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαιε κρᾶζουσα. Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ Απόλυσις.